

**Parlamentul României
Camera Deputaților
Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor**

ÎNTREBARE

Către: Ministerul Energiei, domnului Ilie BOLOJAN, ministru-interimar

Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, domnului Președinte

De la: Domnul Petre PUȘCAȘU, deputat în circumscripția electorală nr.31 Prahova

Subiectul întrebării: Clarificări despre poziția României între cele mai scumpe piețe de energie electrică din Uniunea Europeană și măsurile pentru reducerea prețurilor

Stimate domnule ministru,

România se află, în mod constant, în fruntea clasamentului european al prețurilor la energia electrică - conform datelor din 11 septembrie 2026, prețul mediu pe piața românească era de 208 euro pe megawatt-oră, alături de Ungaria și Slovacia, cu 209 euro, și de Italia, cu 213 euro. În Franța și în Germania prețul se situa sub 200 de euro, în Peninsula Iberică la aproximativ 160 de euro, iar în țările scandinave sub 50 de euro¹. Cu alte cuvinte, un consumator român plătește de peste patru ori mai mult decât unul suedez pentru aceeași energie, în aceeași piață europeană.

¹ <https://economedia.ro/incepe-sa-devina-o-obisnuinta-ca-romania-sa-fie-printre-cele-mai-scumpe-piete-la-energie-din-europa.html>

Grupul Parlamentar AUR

Palatul Parlamentului, str.Izvor nr.2-4, sect.5, Bucuresti
e-mail: aur@cdep.ro

Cauzele sunt cunoscute și au fost descrise în repetate rânduri. Prima ține de capacitatea insuficientă de interconectare: deși piața europeană de energie este integrată din punct de vedere comercial, liniile de transport care leagă zona centrală și vestică a Europei de partea estică au capacități fizice limitate, astfel încât, atunci când cererea crește brusc, energia mai ieftină produsă în alte state nu poate ajunge în cantități suficiente în România. Sistemul rămâne, în orele de vârf, dependent de resursele proprii. A doua cauză ține de modul de formare a prețului - pe Piața pentru Ziua Următoare se aplică principiul prețului marginal, potrivit căruia prețul final este dictat de ultima centrală pornită pentru a acoperi cererea. În perioadele de caniculă, de secetă ori de ger, consumul crește, producția din surse regenerabile și hidro scade, iar sistemul este obligat să apeleze la centrale pe gaz sau pe cărbune, cu costuri mari de operare și de achiziție a certificatelor de emisii, ceea ce ridică media întregii piețe.

A treia cauză, și cea mai apăsătoare pentru că depinde direct de deciziile noastre, este lipsa capacităților de stocare și de generare în bandă. Avem peste 5.000 de megawați dispecerizabili în parcuri fotovoltaice, dar numai aproximativ 2.000 de megawați în baterii de stocare, iar oprirea reactoarelor de la Cernavodă ne-a lăsat fără o parte a capacității care poate echilibra sistemul în vârfurile de consum. Fluctuațiile producției eoliene și solare nu pot fi compensate rapid, ceea ce împinge operatorii către importuri costisitoare și către piața de echilibrare.

Iar aici se vede cel mai limpede costul deciziilor amânate, domnule ministru. Apelul din Planul Național de Redresare și Reziliență destinat stocării energiei în baterii a fost anulat în octombrie 2023, cu 26 de proiecte depuse care însumau de peste două ori ținta asumată, și relansat abia în februarie 2024, cu buget redus și cu o cerință nouă care a eliminat instalațiile dimensionate pentru trei ore. O centrală de stocare prin pompă Hidroelectrică a costat peste 370 de milioane de euro și nu este pusă în funcțiune. Rezultatul se vede acum în factura fiecărei familii și în competitivitatea fiecărei fabrici din România.

Având în vedere cele expuse, vă rog să îmi transmiteți următoarele:

1. Care este capacitatea totală de interconectare a României cu statele vecine, care este gradul de utilizare a acesteia și în ce stadiu se află proiectele de extindere aflate în derulare, cu termene de finalizare?
2. De câte ori, în anul 2026, a fost limitată importul de energie mai ieftină din cauza congestiilor din rețea, și care a fost impactul estimat asupra prețului mediu plătit de consumatorii români?
3. Care este, la această dată, capacitatea de stocare a energiei instalată în România, defalcat pe tehnologii, și care este ținta asumată pentru anii 2027, 2028 și 2030?
4. Ce capacități de stocare au fost puse în funcțiune prin apelurile finanțate din Planul Național de Redresare și Reziliență, ce sume au fost cheltuite și câte proiecte au rămas nefinalizate la închiderea programului?
5. În ce stadiu se află centrala de stocare prin pompare a Hidroelectrică, pentru care s-au cheltuit peste 370 de milioane de euro, și când va fi aceasta pusă în funcțiune?
6. Care este disponibilitatea actuală a unităților de la Centrala Nuclearoelectrică de la Cernavodă, ce capacitate de generare în bandă are sistemul energetic național în vârfurile de consum și ce plan are Ministerul pentru asigurarea acesteia până la punerea în funcțiune a noilor unități?
7. Ce analiză a realizat Ministerul, împreună cu Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, privind efectele mecanismului prețului marginal asupra facturii consumatorului român, și susține România, la nivelul Consiliului Uniunii Europene, o reformă a acestui mecanism?

8. Cum se corelează apelul de 500 de milioane de euro pentru noi capacități de producere a energiei din surse solare, lansat în luna septembrie 2026, cu dezvoltarea capacităților de stocare, astfel încât creșterea producției intermitente să nu adâncească dezechilibrele din sistem?
9. Ce estimare are Ministerul privind evoluția prețului energiei electrice în sezonul rece 2026–2027 și ce măsuri sunt avute în vedere pentru protejarea consumatorilor casnici și a consumatorilor industriali?

Solicit răspuns scris.

Cu mulțumiri,

Petre PUȘCAȘU, deputat în circumscripția electorală nr.31 Prahova

A/AUR/1278/21.09.2026

Grupul Parlamentar AUR

Palatul Parlamentului, str.Izvor nr.2-4, sect.5, Bucuresti
e-mail: aur@cdep.ro